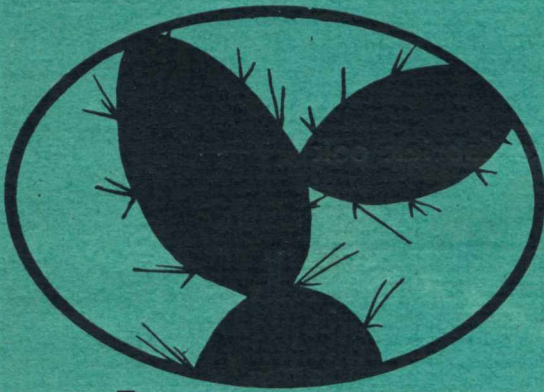

SUCCULENTA

Nederlandse Vereniging van Liefhebbers
van Cactussen en andere Vetplanten

Nummer 5

Sept. – October 1950

Voorzitter: A. F. H. BUINING, „Hohorst”, Hamersveld (Utrecht)
Secretaresse: Mevr. J. GEULLEMANS-VAN BERGHEM, Heere-
weg 19, Lisse.
Penningmeester: G. D. DUURSMA „Vijversburg”, Rijperkerk (Fr.),
Postgiro no. 133550.
Redactie: A. J. A. UTEWAAL, Alex. Boersstraat 25hs, Amsterdam.

U weet zeker...

dat al Uw planten het
prachtig doen met

POKON

Thans heeft de Pokonfabriek ook

CHRYSAL

een NIEUW product van de Pokonfabriek.

CHRYSAL verdubbelt het leven van

Snijbloemen

Geen slaphangende Rozen meer, geen verleppende Dahlia's
of andere snel verwelkende bloemen.

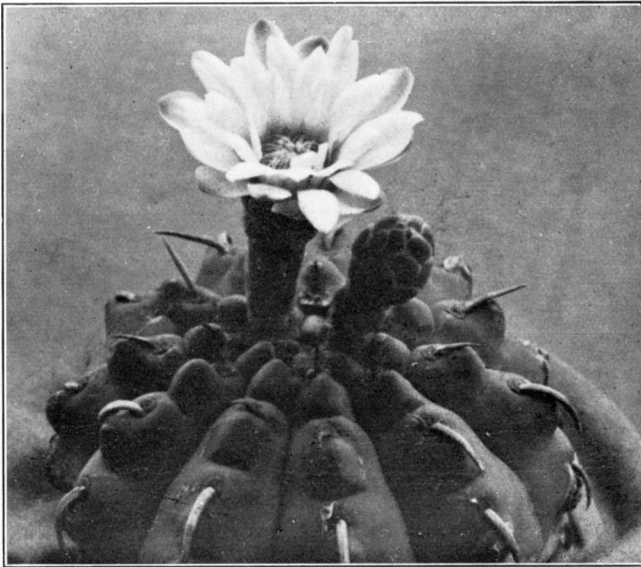
Op CHRYSAL blijven de bloemen zo lang goed alsof ze
nog op de plant waren blijven staan.

Probeert U het. In één week heeft U het verbluffende
resultaat zelf geconstateerd.

Nederlandse Vereniging van Liefhebbers
van Cactussen en andere Vetplanten

SUCCULENTA

Gymnoc. Vatteri

(foto Vatter)

Gymnocalycium Vatteri Buining spec. nov.

door A. F. H. Buining.

Planta rotundata, applanata, 4 cm alta, 9 cm diam., opace olivacea, costis 11, basi $\pm 2,5$ cm latis, 10-12 mm altis, rimis transversis in tuberculos 5 bene distinctos divisis, interstitiis 3 cm latis tuberculis apice impressis, basi protrudente, conoidea; areolis in apice tuberculorum in impressione depositis, 5 mm diam., breviter cinereo-lanuginosis, spina in utro tuberculo unica, interdum 2, supra tuberculum recurvata, usque 2 cm longa, basi crassa, applanata, usque ad 2 mm lata; flos usque ad 5 cm longus, 4 cm diam.; tubus 3,5 cm longus, olivaceus; petalis interioribus lanceolatis, acuminatis, 2 cm longis, 0,8 mm latis, coeruleis; fructus 3 cm longus, 1 cm diam., coeruleus, longitudinaliter dehiscens; semina capreolata.

Habitat: Sierra Grande Cordoba, Argentina, 800—1000 m alt.

Plant: plat rond, 4 cm hoog en 9 cm in doorsnede, mat olijfgroen.

Ribben: 11, onderaan 2 tot 2,5 cm breed en 3 cm van elkaar verwijderd, 10—12 mm hoog, door dwarsgroeven verdeeld in ongeveer 5 uitgesproken knobbels, die aan de bovenkant zijn ingedeukt en aan de onderkant conisch naar voren steken.

Areolen: deze zitten 2 cm van elkaar op de ingedeukte plaats boven op de knobbels, zijn rond en 5 mm in doorsnede en dragen korte, donker vuilgrijze vlokke wol.

Doorns: op elk areool komt slechts 1 doorn voor, bij hoge uitzondering 2, die als een bokshoorn over de knobbel heenbuigt, lengte tot 2 cm, van onderen dik en plat, tot 2 mm breed, bovenaan halfronde en puntig toelopend; de jonge, korte, krachtige, geelbruine doorn staat eerst loodrecht op het areool, maar buigt zich weldra over de knobbel heen, hij is aan de voet donkerbruin en heeft naar de punt verschillend bruin getinte zones, later wordt hij grijs van kleur, terwijl dikwijls midden over deze oude doorn een groef loopt.

Bloem: 5 cm lang en 4 cm in doorsnede; bloembuis 3,5 cm lang, licht olijfgroen, bezet met geelachtig witte ronde, 5 mm in doorsnede grote, schubjes; keel roodachtig; buitenste bloembladen spatelvormig, 2,5 cm lang en 1 cm breed, wit met onderaan een groenachtige streep; binnenste bloembladen lancetvormig, toegespitst, 2 cm lang en 0,8 cm breed, wit; meeldraden lichtgeel, helmknopjes donkerder geel, stempels geel.

Vrucht: 3 cm lang en 1 cm in doorsnede, blauw, overlans openscheurend.

Zaad: mutsvormig.

Vindplaats: In de nabijheid van het dorpje Nono in de Sierra Grande Cordoba, Argentinië; op 800–1000 m hoogte.

Ik benoem deze plant naar de vinder E. Vatter, die in zijn vacaties reeds verscheidene malen de Argentijnse Andesgebergten doorzocht en mij deze plant ter determinatie toezond.

Het type exemplaar, dat zich thans in de kas van de auteur bevindt, zal te zijner tijd worden gedeponereerd in het Botanisch Museum en Herbarium van de Utrechtse Universiteit.

Deze merkwaardige *Gymnocalycium* zond de heer Vatter mij dit voorjaar ter determinatie toe. We hadden reeds veel over deze plant gecorrespondeerd en zijn tot de slotsom gekomen dat het een nieuwe soort moet zijn. De heer Vatter staat zelf zeer sceptisch tegenover de vele beschreven *Gymnocalyciums*, die dikwijls onvoldoende van elkaar te onderscheiden zijn. Deze soort lijkt echter zó karakteristiek en zó merkwaardig in bouw en bedoorning, dat ik meende haar als zelfstandige soort te kunnen beschrijven.

Het gebied van Cordoba is een paradijs voor *Gymnocalyciums*. Het is vrijwel zo groot als geheel Duitsland en het is nog lang niet overal nauwkeurig doorzocht, zodat we nog wel eens een verrassing uit deze streek kunnen verwachten. Het zal echter nog wel jaren duren voordat het gehele Argentijnse cactusgebied vrij volledig doorzocht is, vooral omdat in het land zelve zeer weinig mensen en helaas ook weinig botanici belangstelling voor cactussen hebben.

De soort is verwant aan de groep welke dicht staat bij *Gymnocalycium Quehlianum*, hetgeen ook door het karakterestieke, mutsvormige zaad wordt bevestigd.

ENGLISH SUMMARY:

This remarkable plant was found by Mr. Vatter in the neighbourhood of the small village Nona in the Sierra Grande Cordoba, Argentina. It is flat, dull olive

green, 4 cm high and 9 cm wide; it has 11 ribs, which are divided by grooves in about 5 pronounced tubercles; the areoles on top of the tubercles are 5 mm wide and have dark dirty gray wool; on each areole grows only one strong spine (by extreme exception two), which bends over the tubercle as a goat's horn, this thick flat spine is about 2 cm long and till 2 mm thick: the flower is 5 cm long and 4 cm wide, the tepals are spatulate and white with a green line, the petals are lanceolate, acute and white; the fruit is 3 cm long and 1 cm wide and blue coloured; the seed is cap-formed.

Aloe arborescens Miller

door A. J. A. U i t e w a a l.

IN de Hortus Botanicus te Amsterdam bloeide in de afgelopen winter *Aloe arborescens*. Niet de bij ons algemeen onder deze naam voorkomende plant — een sterk vertakte vorm met levendig blauwgroene bladeren — die we allen wel kennen en voor de *var. frutescens* (Salm) doorgaat. De bedoelde plant in de Hortus is een eerbiedwaardig en merkwaardig exemplaar. Eerbiedwaardig vanwege haar ongetwijfeld hoge ouderdom; merkwaardig vooral door haar enkelvoudige, ca 1¼ m hoge, houtige, onder bijna 10, overigens ca 5½ cm dikke stam die aan de top getooid is met een kroon van dicht openstaande, tamelijk donkergroene bladeren die ongeveer 45 cm lang en 5–6 cm breed zijn. In bloeiende toestand stak uit ongeveer het midden van de bladerkroon een ca 80 cm hoge, krachtige, hier en daar met grote, vliezige bracteeën bezette bloemstengel fier omhoog. De ongeveer 25 cm lange, enigszins kegelvormig cilindrische bloemtros droeg talloze buisvormige, oranje-rode, tot bijna 4 cm lange bloempjes met korte, groenachtige, een weinig omgebogen slipjes, de onderste bloempjes naar beneden hangend aan ongeveer 1½ cm lange, knikkende bloemsteeltjes; de bleekgele meeldraden met hun fraai rood gekleurde helmknopjes tamelijk ver uit de bloembuis te voorschijn komend.

B e r g e r ' s bekende werk over Aloe raadplegend, waarin een 6-tal vormen van *Aloe arborescens* worden beschreven, bleek dat we hier met de *var. Milleri* Berger te doen hadden. In een note wordt namelijk opgemerkt: ofschoon de genoemde variëteiten onderling vrij veel van elkaar verschillen zijn ze, naar mijn mening, slechts variëteiten van één soort; de *var. Milleri* wijkt door haar enkelvoudige stam opvallend af. Dezelfde auteur zegt verder, dat vindplaats van deze variëteit onbekend is en ze vermoedelijk door A d r. v. d. S t e l omstreeks 1700 naar de botanische tuin te Amsterdam werd overgebracht; hem (Berger) waren slechts exemplaren bekend uit de botanische tuinen te Kew en te Palermo. De korte diagnose, die B e r g e r geeft, is gemaakt naar bloemen en bladeren van een plant uit laatstgenoemde tuin ontvangen.

Uit historisch oogpunt is het interessant de beschrijving door C o m m e l i n (Hort. Medic. II, 1701, p. 27) van het omstreeks 1700 in „d'Artsenyhoff" te Amsterdam gekweekte exemplaar over te nemen:

Deese Aloe is voortgekomen uyt zaaden, dewelken ik in het jaar 1698 uyt Africa heb ontvangen en gesaeyd.

Sy heeft een bruyne en veselachtige wortel. De stam is een voet hoogh en anderhalf duym dick, dewelke omhelst werd door witachtighe groenen en met tanden voorsienen blaaden, seer gelyckende de blaaden van den Aloe vulgaris C.B., maar zijn korter en eyndigen in een top die doornachtigh, en in twee verdeelt is, welke jongh zijnden recht opstaan, en ouder geworden

enighsints naar de aarde geboogen hangen, de blaaden daar sy onder de steel omhelsen zijn geteekend met veel groene senuwen.

Het wit en lymachtigh sap, dat uyt deese blaaden gedrukt werd, heeft een aangename bittere smaak.

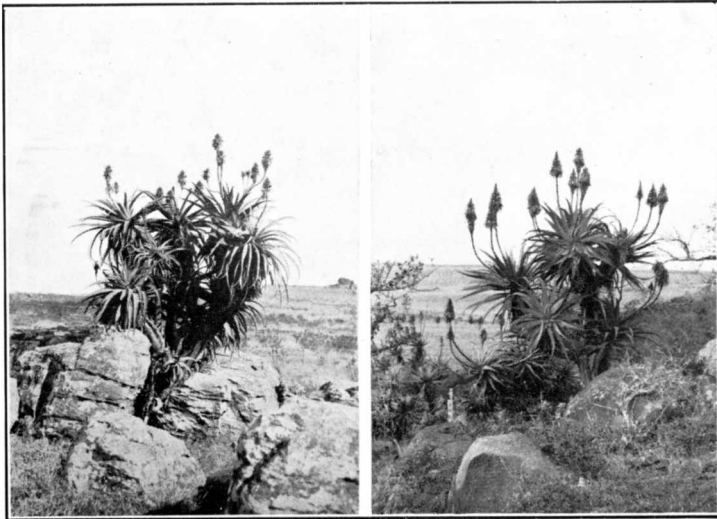

Aloe arborescens in Hort. Botanicus te A'dam; op de voorgrond de bij ons meest voorkomende vorm. (foto Uitewaal)

De veronderstelling, dat het in de Hortus aanwezige exemplaar nog uit de tijd van C o m m e l i n zou kunnen stammen, ligt voor de hand. Toch lijkt dit ons niet erg waarschijnlijk. Dergelijk oude exemplaren worden hoger; het oude exemplaar uit de botanische tuinen te Kew, waar M i l l e r ' s beschrijving (1768) op berust, was meer dan 3 m hoog. De plant in de Hortus is „slechts” 1¼ m hoog; nu is deze plant beslist niet geforceerd want 's zomers staat ze buiten, met andere boomvormige Aloë's, Agaven e.d. tot een fraai geheel gegroepeerd, 's winters krijgt ze een plaats in de succulentenkas.

Bij het determineren bleek ons, dat de bloeiwijze in enkele details niet met de beschrijving van B e r g e r — naar de plant uit Palermo dus — overeen-

stemde. Zekerheidshalve hebben wij ons daarom tot de heer Reynolds, te Pretoria, gewend, wiens monographie over *Aloe* eind van dit jaar verschijnen zal. Aan diens schrijven, dat met een aantal foto's van *Aloe arborescens* op verschillende natuurlijke groeiplaatsen genomen, vergezeld ging ontleen ik het volgende:

Aloe arborescens in haar natuurstaat. Links bij Pelgrims Rest, rechts bij Umtata, Transkei. (foto's Reynolds)

„Uw foto van de plant in de Hortus Botanicus te Amsterdam is ongetwijfeld interessant, niet alleen wat de hoge leeftijd van uw *A. arborescens* betreft, maar ook omdat ik planten daarop zie als *A. distans* en *A. plicatilis* in knop. Het verwondert mij hoe „you good people” het klaarspelen deze planten te kweken onder zulke betrekkelijk ongunstige omstandigheden. Wat *A. arborescens* aangaat, in mijn monographie behoud ik geen enkele van de beschreven variëteiten. Deze soort is in Afrika nooit met een enkelvoudige stam gevonden, het is steeds een goed vertakte struik („shrub”) van bijna 2 tot 3½ m hoog, soms hoger. Ik heb dat alles in mijn werk uitvoerig behandeld en ook de redenen aangegeven, waarom de variëteiten niet in stand kunnen worden gehouden. Dat is evenwel een lange geschiedenis. Deze soort wordt in Z.-Afrika gevonden over een gebied van meer dan 1000 mijlen (ca. 1600 km) en varieert naar gelang de verschillende vindplaatsen, zoals men verwachten kan. Kweek deze plant in de tuin en zie hoe ze modificeert! Hoe veel meer kan men dit verwachten wanneer ze in Europa onder glas wordt gekweekt. Ik zend U enkele foto's, niet van mijn beste, maar ze dienen slechts om U een indruk te geven van de verschillende groeiwijzen. De bladeren kunnen korter of langer, breder of smaller zijn; op de foto's kunt U zien dat ook de bloemtros varieert van langer en meer toegespitst tot gedrongen en afgerond aan de top. Het is niet mogelijk al die z.g.n. variëteiten aan te houden als het slechts „growth forms” zijn, reden waarom ik *Aloe arborescens* zonder meer heb opgenomen, ik heb daarbij in details aangetoond hoezeer deze soort in haar natuurstaat varieert.”

Wij zijn de heer Reynolds dankbaar voor diens waardevolle inlichtingen, waaruit tevens het onbetwistbaar grote nut van veldwerk duidelijk blijkt. Modificaties bij planten, d.w.z. veranderingen veroorzaakt door uitwendige omstandigheden, zijn een verschijnsel waarmee de succulentenliefhebbers — vooral wanneer oorspronkelijk materiaal nu en dan weer tot hun beschikking komt — wel enigszins vertrouwd geraken. Planten, die b.v. van nature weinig spruiten, kunnen onder veranderde omstandigheden een sterke neiging tot spruiten vertonen; dat dit zelfs bij planten van een en dezelfde soort verschillend kan optreden, ook daarmee moet rekening worden gehouden.

Het exemplaar van *Aloe arborescens* in de Hortus is evenwel nog lang niet volwassen, althans in deze zin, dat het de grootte van in het wild groeiende soortgenoten nog niet heeft bereikt. Voor het zo ver is, moet de plant nog menig jaartje ouder zijn.

Uit de praktijk

ALHOEWEL het weer in September vaak zeer fraai is en de succulenten nog volop aan de groei zijn, wordt het niettemin weer tijd ze voor te bereiden op de winter. De zon verliest steeds meer aan kracht, de aarde droogt niet zo snel meer op en men dient derhalve de watergift belangrijk te verminderen.

Het gieten over de kop wordt vooral voor cristaten en zodevormige of behaarde exemplaren van dag tot dag gevaarlijker. Geef planten in een kas tot 15 September alleen bij gunstig weer vóór 's morgens 12 uur wat water op de pot, zodat zij des avonds wederom droog zijn en dien tussen 15 en 30 September niet dan bij uitzondering nog wat vocht toe. Houd uw planten daarna droog.

Een verzameling, welke in een normale platte bak staat ingegraven, behoeft men na Augustus geen water meer te geven. De planten hebben voldoende aan het optrekende vocht. Op lage gronden zullen zij vaak zelfs te nat staan, men doet er dan goed aan de potten op te trekken en niet in doch op de aarde te plaatsen.

Houd bij gunstig weer de ramen tot 15 September dag en nacht van uw bak, verwijder ze daarna tot 30 September alleen nog des daags, en blijf bij gunstig weer des nachts nog luchten, door van de windzijde af een steen of luchthout onder de ramen te plaatsen.

Houd de deur van uw kas — ook bij minder gunstig weer — dag en nacht open tot 30 September, daarna bij gunstig weer uitsluitend nog overdag.

Indien U handelt op de hiervoor beschreven wijze, zullen Uw planten profijt trekkend van de vochtige nachtdampen, nog uitstekend groeien, goed afgehard worden en gemakkelijk door de winter komen. Slaat terdege acht op de weerberichten en houd na 15 September Uw bedekkingsmateriaal gereed, zodat bij eventueel nachtvorstgevaar Uw kas of bak afdoende kan worden beschermd. Stel dit niet uit! Extra zwaar behoeft de dekking voorlopig nog niet te zijn. Strenge nachtvorsten komen hier te lande veelal niet eerder voor dan in November.

Bij een wat zwaardere afdekking zal het vaak mogelijk blijken de planten zonder verwarming in een bak of kas te houden tot half December. Zij staan daar zeer veel gunstiger dan binnenshuis. Een vereiste is het evenwel, dat de planten goed droog zijn. Ook houders van een kleinere verzameling, die hun planten in een kleine bak of in een kamerkasje buiten kweken, doen er goed aan hun planten niet te vroeg in huis te halen.

Houd er rekening mede, dat een hoger geplaatst niet op de grond staand bakje, vooral indien de wind er onderdoor kan spelen, zeer veel sneller afkoelt dan een normale broeibak. Pak zulk een plantenverblijf voor de nacht goed in en zorg, dat het dek-materiaal er niet af kan waaien.

Zij, die hun planten of een deel daarvan een plaats gaven in de tuin, dienen de potten begin September op de aarde te plaatsen. Houd ook deze exemplaren nog enige tijd buiten. Stel ze zó op — bijv. onder een balkon —, dat zij na half September beschermd staan tegen regen en nachtvorsten. Indien het niet mogelijk is de gewenste bescherming te bieden, zorg dan in ieder geval, dat zij uiterlijk 20 September een plaats in huis krijgen. Vooral op hoge gronden wil het nog wel eens voorkomen, dat men omstreeks die tijd wordt verrast door een nachtvorstje.

Iedere plant dient grondig te worden nagekeken alvorens men haar in huis brengt. Wolluis, rode spin, e.d. planten zich zeer veel sneller voort in de min of meer droge atmosfeer van een woning dan in een kas of bak buitenshuis.

Bezorg Uw verzameling een koele, droge plaats. In een te warm, donker verblijf gaan zij groeien, verliezen hun goede vorm en zullen — dit geldt vooral voor de voorjaarsbloeiers — zeer slecht of in het geheel niet bloeien.

Over het algemeen is het vooral voor de wat gevoelige soorten, zoals *Cephalocereus*, *Pilocereus*, *Peruvocereus*, *Etus Grussonii*, e.d. gewenst, dat zij niet kouder staan dan 8° C. Geef deze planten een plaats in een koel, zonnig gelegen vertrek, dat zo nodig tijdelijk wat kan worden verwarmd.

Cactussen, welke een droge koele standplaats kregen, kunnen zonder bezwaar wat donker staan. Andere succulenten, doch vooral *Mesems*, dient men evenwel een zo licht mogelijke, zonnige standplaats te geven.

Ook Uw binnenshuis opgestelde planten moeten veel worden gelucht. Zet derhalve, zodra dit slechts mogelijk is, de ramen van uw succulentenverblijf open. Bedenk evenwel, dat tocht voor Uw planten zeer slecht is. Geef ze om laatstgenoemde reden nimmer een plaats op een vloer, doch zet ze op een tafel of een andere verhoging. *Phyllo's* moet men in tegenstelling tot andere cactussen nog regelmatig vochtig — niet nat — houden. Zij zullen over het algemeen zeer slecht of in het geheel niet bloeien, indien zij gedurende de gehele winter in een normaal verwarmd vertrek stonden. Men zal met deze planten de beste resultaten bereiken, indien men ze gedurende een drietal maanden een koele, lichte — uiteraard vorstvrije — standplaats geeft.

Bracht U nog geen nieuw lid aan? De heer C. Bravenboer, Kethelweg 116 te Vlaardingen deed het wel. Hij won er zelfs meer dan een en sleepte daardoor de voor Mei-Juni uitgeloopte prijs in de wacht. Hulde en dank!

De prijzenlawine houdt aan. Behalve de normale prijs stelt Uw Hoofdbestuur 10 mooie plantjes beschikbaar voor haar of hem, die het 500ste lid aanbrengt. Het is bijna zo ver. Het door U op te geven lid kan het 500ste zijn. Laat deze schone kans niet voorbij gaan! Vergroot de vereniging! Vergroot Uw verzameling! Win een nieuw lid! Win een prijs!

P. F. Diemel.

„Ervaringen van liefhebbers”

Ik had aardig wat *scopa's*; de „gewone” *scopa*, de *ruberrima*, de *rubra*, de *glauca-riana* en de *candida cristata*. Prachtig als je zo'n rijtje variëteiten van *Notocactus scopa* hebt staan!

Maar hoe kom je aan de niet-cristate vorm van de *candida*? Geen kunst aan: Even flink met het mes aan zo'n mooie kamvorm en tien tegen één, dat er een normale spruit ontstaat. Zo vlug mogelijk er af snijden en op een ander voetje zetten. Klaar is Kees; je hebt een prachtige, witte vorm van *candida*.

Ik had er ook zo enkele staan van 'n jaar of twee oud. Ze stonden echter op zulke dunne wiebelvoetjes, dat overentent me raadzaam leek. Eén op *Spachianus*, één op *Jusbertii*; ze groeiden best, maar na twee maanden had ik geen *candida* meer. Eén „ataveerde” naar de gewone *scopavorm* en nummer twee heeft zelfs nog iets roder middendoorns gekregen.

De restanten van mijn fraaie *candida's* op wiebelvoetjes gingen evenwel nog verder. Ze gaven spruiten bij de vleet; zo echt van die melkkoetjes om liefhebbers eens een plezier te doen. De spruiten die ontstonden waren ook ditmaal geen *candida's*, maar... zuiver *ruberrima's*. U ziet, het lijkt haast op toveren. Laten we evenwel oppassen met namen geven, want daarbij komt toveren niet van pas.

In verband met de vraag in *Succulenta* 1.1. over het bloeden van *Mammillaria's* beschik ik over enkele ervaringen. Vóór de oorlog nam ik proeven met een tiental soorten *Mammillariazaailingen*. Veel wijzer ben ik er echter niet door geworden.

In hoofdzaak kwam ik tot deze twee conclusies:

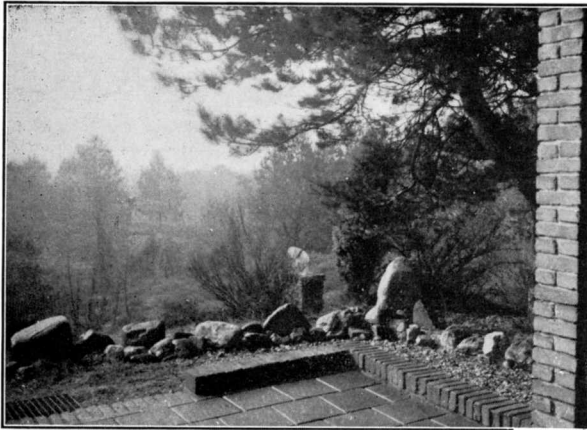
- 1e. Niet de groene, maar de witte soorten hebben er het meeste last van. *Mam. Parkinsonii* en *Mam. elegans* waren het gevoeligste.
- 2e. Alleen de schalen die het slechtste onderhouden werden brachten „bloeders” voort.

Op mestproeven en verwondingen reageerden de planten niet. Plantjes, die door de droogte of anderszins lang in hun groei waren gestoord, brachten het meeste bloeders voort.

Al enkele jaren observeerde ik een vijftal exemplaren van *Gymnoc. Mihanovitchii*. Met name interesseerde ik mij erg voor de kleur der bloemen.

Hoe onvast één determinatie op bloemkleur is bewijst wel plant no. 3 van mijn *Mihanovitchii's*. Drie jaar geleden bloeide deze plant voor het eerst en wel met drie groenig gele bloemen. Het vorig jaar kwam er, tegelijk met zo'n gele, ook een rose bloem open. Momenteel heeft de plant een achttal knoppen, die al zo ver op kleur zijn, dat met zekerheid 5 rose en 3 gele bloemen zijn te verwachten. Ik heb telkens één *Agfa-color* op mijn toestel en kan dus belangstellenden de bewijzen op een kleuren-dia tonen.

Br. Aquilas-Wouters.

„De Ruwent” (Collecties van liefhebbers)

WIE kent „De Ruwent” niet, althans van naam? Zuinig geschat heeft wel negentig procent van onze leden eens met Meij. v. d. Thoor n te maken gehad. Een bezoek aan De Ruwent, het verblijf — als ik het zo noemen mag — van Meij. v. d. Thoor n is voor mij aanleiding over twee onderwerpen eens iets te vertellen: natuurlijk over de collectie planten die ik daar heb gezien, en over het clichéfonds. Het kost een stevige wandeling dit tamelijk afgelegen lustoord, gelegen op een bult in de Veluwe in de omgeving van Apeldoorn, te bereiken. Bij het doel van de wandeling aangekomen en door de joviale gastvrouw verwelkomd, kan men echter genoeglijk uitrusten en van de loggia uit genieten van het prachtige uitzicht op het stuk ongerepte natuur in de onmiddellijke omgeving. Een heuvelachtig landschap bedekt met — nu in Maart — nog wazig paarse heidestruiken, grillig onderbroken door groengrijze plekken mos, grotere en kleinere groepen dennen en sparren en de nog kale, maar toch markante berken, in alle schakeringen van licht tot donker en dit alles zich in een grijze, mistige verte verliezend.

Na te zijn uiterst is onze eerste wens de collectie succulente planten te mogen bezichtigen. Meij. v. d. Thoor n heeft, na bij een bombardement op Den Haag haar huis en vele bezittingen verloren te hebben, ook met het in bewaring geven van haar planten hoogst onprettige ervaringen opgedaan. Al is de cactusdief van een koude kermis thuis gekomen, een deel van haar planten was zij voorgoed kwijt. Op het ogenblik heeft zij niettemin al weer een fraaie collectie en het vorige jaar was zij zelfs genoodzaakt het dicht bij het huis gebouwde kasje te vergroten. De kas, naar schatting 6 m lang, is gebouwd van eenruikers, die sterk hellen, de onstaande achterwand is van hout. De planten staan in potten op tabletten, die gevuld zijn met zand van een buitengewoon fraaie, warme gele kleur, dat in de buurt gevonden wordt. 's Winters worden de lange, glazen voorwand en de zijanten geheel toegedekt, bij strenge vorst wordt het glas bovendien van binnen met karton bekleed. De verwarming geschiedt met een petroleumtoestel, een blauwbrander. de verbrandingsgassen worden afgevoerd door een pijp, die over de hele lengte van de kas loopt. Aan petroleum kostte het de afgelopen winter een dikke veertig gulden; men bedenke daarbij wel, dat de winternachten juist hier bijzonder koud kunnen zijn, wellicht de koudste van het gehele land.

De verzameling succulenten is een gemengde, van specialiseren is Meij. v. d. Thoor n — eigenlijk jammer — geen liefhebster. Enkele bijzonder grote, prachtige exemplaren zijn haar favorieten, waaronder enige fraaie Mammillaria's en natuurlijk een reuzen-Grusonii. Beter dan een uitvoerige beschrijving geven de bijgeaande foto's een indruk van haar plantenschat. Vooral de foto van een plekje in de kas, waar veel van haar mooiste planten bijeen staan. Behalve enige soorten *Astrophytum*, *Lophophora* e.a. kunt U op deze foto vinden (gezien vanaf de achterste rij naar de voorste, telkens van links naar rechts): *Feroc. electracanthus*, *Selenicer. aurivillus*, *Etus Pfeifferi*, *Echinocer. Delaetii*, *Mam. hidalgensis*, *Feroc. viridescens*, *Gymn. Saglione*. voor de reuzen-Mammillaria een pracht van een *Astr. ornatum*, links van de scheef staande *Eriocer. fossilatus* een *Theloc. hexaedrophorus* en naar rechts verder weer *Gymn. multiflorum v. parisiensis*, *Eriosyce ceratistes* (waarvan een grote foto in ons vorig nr. staat), *Gymn. megalothelos*, *Gymn. spec.?*, *Gymn. Monvillei*, *Gymn. denudatum* en

vlak bij 't penseel, dat in het zand steekt, waarschijnlijk nogmaals *Gymn. Monvillei*. Het spreekt welhaast vanzelf, dat men in de prachtige omgeving van het fraaie huis — onder leiding van de bekende pottenbakker en kunstglasblazer Chris Lanooy gebouwd — ook graag eens nader kennis wil maken met wat hier groeit en bloeit. Op een wandeling door deze dreven is Mej. v. d. Thoor n een onderhoudende en kundige gids en zij zal u zeker ook meenemen naar de z.g.n. kale heuvel, een dicht met heide begroeide heuvel, die men van waaidennetjes tracht vrij te houden; listig weet zij u tot het medewerken aan het uittrekken van deze dennetjes te bewegen. Van een prettige wandeling kunt u verzekerd zijn.

Een keur van cactussen uit de collectie van Mej. v. d. Thoor n.

Nu een en ander wat het clichéfonds betreft, waarover Mej. v. d. Thoor n vrijwillig het beheer op zich genomen heeft. Dit fonds wordt voornamelijk in stand gehouden door de verkoop van zaden, die succulentenliefhebbers voor dit fond afstaan, door giften en toevallige baten. Van deze inkomsten worden de cliché's betaald die dienen om ons tijdschrift te illustreren. Zonder ons clichéfonds zouden wij ons met nu en dan slechts een enkele afbeelding tevreden moeten stellen, terwijl het juist vaak de afbeeldingen zijn, die een artikel zoveel aantrekkelijker maken. Dank zij het clichéfonds behoeven we op een afbeelding meer of minder niet te kijken!

Heel in het kort zij hier de geschiedenis van het clichéfonds gememoreerd. Reeds in Succulenta van Febr. 1922 spoorde de heer D u r s m a de leden aan om, zo mogelijk, boven de vastgestelde contributie iets meer te betalen, teneinde uitbreiding van het tijdschrift en het plaatsen van meer afbeeldingen mogelijk te maken. Wijlen de heer v. d. H o u t e n, de toenmalige actieve penningmeester, is op het denkbeeld gekomen een gedeelte der extra bijdragen apart te houden voor het maken van cliché's; van hem is ook de naam „clichéfonds” afkomstig. De contributie bedroeg destijds drie gulden, maar er waren heel wat leden — dit is geen verzinzel maar heus waar! — die jaarlijks vijf of tien gulden overmaakten.

In 1934, een crisisjaar, toen bijna geen extra bijdragen meer binnenkwamen, zorgde de heer S w ü s t e voor zaad en zaailingen, die door Mej. v. d. Thoor n werden verkocht. In het jaarverslag van '35 staat nog te lezen, dat een der Haagse leden planten en zelfgewonnen zaad ten geschenke gaf, hetgeen honderd harde guldens opleverde. Na het overlijden van de heer S w ü s t e nam eerst de heer de H a a s en daarna Dr. de B o e r deze taak over. Veel „ongenoemden” geven jaarlijks zaad voor het clichéfonds. Zaailingen worden vandaag de dag weinig of niet meer beschikbaar gesteld. Welke goede zaaier wil zijn zaaibekwaamheid in dienst van het clichéfonds stellen? Naar zaailingen is altijd vraag en ze zouden een mooi bedrag kunnen opleveren.

In '49 kon het clichéfonds aan cliché's een bedrag uitgeven van ruim 425 gulden, het jaar daarvoor 529 gulden. Ook wanneer er bijzondere kosten zijn, die onze vereniging zich helaas niet kan veroorloven, springt het clichéfonds bij uitzondering in de bres;

dank zij het clichéfonds werd b.v. onze bibliotheek nog onlangs met het kostbare werk van prof. N e l verrijkt.

Dat het clichéfonds zich deze uitgaven kan veroorloven is een gevolg óók van het feit, dat door Mej. v. d. Th o o r n in een normaal jaar 2000 zakjes gevouwen worden en zo'n 50.000 zaadjes worden uitgeteld! Stel u dat eens voor: 2000 zakjes vouwen, 50.000 van die zo gemakkelijk wegspringende, soms stoffijne zaadjes uittellen, die van te voren dikwijls nog uit de zaadbessen gewassen dienen te worden en gedroogd. En dat is heus nog lang niet alles wat aan deze „betrekking” verbonden is. Kunt u zich indenken wat een massa tijd, geduld en kunde de boekhouding en de correspondentie vergen die hieraan verbonden zijn, ook om aan bijzondere verlangens tegemoet te komen of serieuze vragen te beantwoorden? Waarbij dan nog terloops zij opgemerkt, dat zij ook commissielid van de redactie is en, evenals de heer G. J. M o l, ons tijdschrift van eventuele taal- of stijlfouten zuivert. Dat alles helemaal belangeloos, uit pure liefde voor onze goede zaak! Zo iets moet ons toch gewis tot dankbaarheid stemmen. Laat ons haar daarom eens in het zonnetje zetten — vandaag willen wij de zon uit een wolkenloze hemel doen schijnen — en Mej. v. d. Th o o r n vanaf deze plaats nog eens hartelijk danken voor alles wat zij voor onze vereniging en ter wille van de goede zaak doet. Die dank zal zij gaarne willen delen met haar voorgangers en met allen, die het clichéfonds trouw gedenken; zorgt dat ook u daar h ij bent!

Wie in de omgeving van Apeldoorn komt, van succulenten en natuurschoon houdt, verzuime niet „De Ruwent” te bezoeken.

(foto's v. d. schrijver)

A. J. A. Uitewaal.

Het insecticide parathion

Geregeld verschijnen er nieuwe bestrijdingsmiddelen tegen allerlei insecten of ander gespuis, even geregeld kan men dan lezen, dat het nieuwe middel afdoend is. Enkele jaren geleden was D.D.T. nieuw en onfeilbaar tegen mieren, motten, vliegen, luizen (blad-, hoofd- en andere luizen) en tegenwoordig wordt parathion door velen geprezen. D.D.T. is onschadelijk behalve voor enkele voor dit product overgevoelige personen; met parathion is het anders gesteld, het is zeer giftig en men moet terdege oppassen voor elk contact met de huid. Het wordt aanbevolen tegen mieren, mijten en luizen; het heet onfeilbaar tegen schildluis en wolluis.

Parathion wordt geleverd onder de volgende namen:

Duphar (N.V. Philips Roxane, Amsterdam, Weesp, Olst); Murphasparathion 35 (L. M. Boon, Utrecht); Antiol (van Wiersum, Groningen); Lirothion (G. Ligtermoet en Zn. N.V., Rotterdam).

Lirothion bevat $7\frac{1}{2}$ % parathion, het gebruik tegen wolluis en schildluis is 4 op 1000 water, het moet direct verspoten worden na het bereiden, want de oplossing wordt langzaam afgebroken en is na ± 14 dagen waardeloos geworden. Een fles van 100 cm³ kost f 1.45.

Het is aan te bevelen parathion vloeibaar te gebruiken, omdat dit geen sproeiresidu achterlaat, waardoor de planten een grijsachtig uiterlijk krijgen. In noodgevallen, b.v. als in de winter de planten in rust zijn of door andere omstandigheden niet gespoten kan worden, zou men ook parathion in de vorm van stuifpoeder kunnen gebruiken. Het gehalte aan zuiver parathion van stuifpoeder is lager. Parathion lost de waslaag niet op; bij gebruik van D.D.T. in olie-oplossing verdwijnt de waslaag.

Ons lid de heer P. K. L e n s s e l i n k te Goor, die mij deze gegevens verschaftte raadt mij aan te spuiten om ± 4 uur, daarna de kas gesloten te houden tot de volgende ochtend, deze dan open te zetten en er zelf pas tegen 12 uur in te gaan. Ik weet dat anderen deze raadgeving overdreven noemen, doch voorzichtigheid is noodzakelijk en te veel voorzichtigheid kan in dit geval geen kwaad.

Folidal-E 605 (N.V. Agro-Chemie Arnhem), een product van Bayer, bevat iets anders dan parathion en volgens de verkoper is het werkzame bestanddeel niet gevaarlijk voor de mens, de arbeidsinspectie waarschuwt echter zeer ernstig voor alle verbindingen, die op parathion gelijken. Is men toch bij ongeluk met parathion in aanraking gekomen, dan moet men de huid zeer grondig wassen met groene zeep. De Plantenziektenkundige Dienst te Wageningen zegt, dat men een maand moet wachten voordat men vruchten, die met parathion zijn bespoten, eten kan.

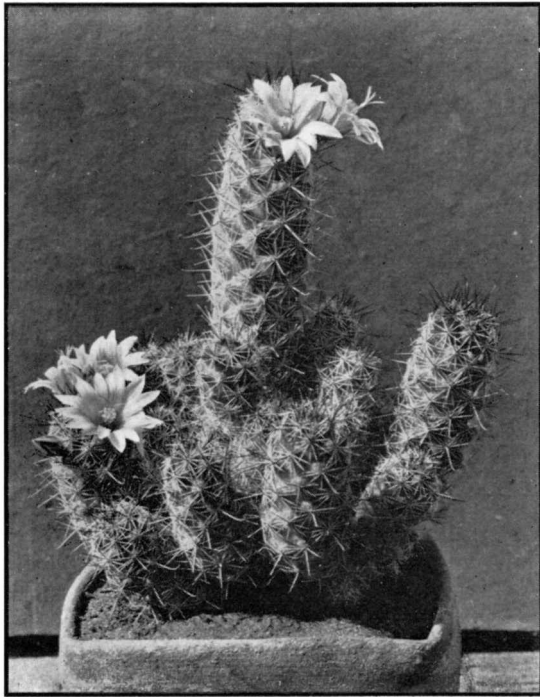
Ik heb Lirothion gebruikt tegen wolluis. Het woord afdoend kan ik niet gebruiken, want de dag na het bespuiten verkeerden nog verscheidene wolluisjes in blakende welstand; ook na een tweede bespuiting waren er nog levende luizen te vinden. Ter bestrijding van spint moet men driemaal spuiten, met een tussenpoos van 7 tot 10 dagen. Ik deed hetzelfde tegen wolluis, afdoend was het niet.

Toch kan ik niet anders zeggen dan dat het een goed wapen is in de strijd tegen wolluis, het succes is groter dan bij D.D.T. en het middel laat geen vlekken na. Mieren die in de buurt van de kas krioelden waren na één bespuiting verdwenen.

J. J. E. v. d. Th o o r n.

Mammillaria mazatlanensis Sch.

door J. J. E. van den Thoorn.

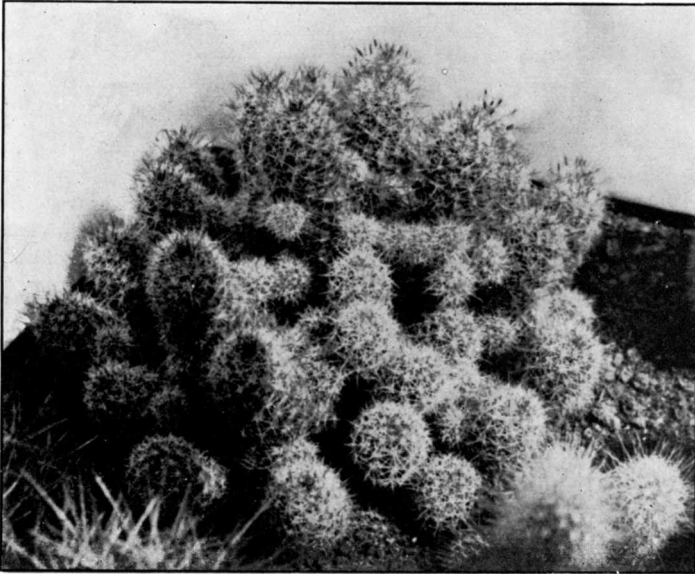
Mam. mazatlanensis

(foto Lindever)

TOT de zeldzame verschijningen in onze plantenverzamelingen behoort *Mam. mazatlanensis* Sch. De typeplant is afkomstig van Mazatlan in Mexico en ze is verbreid over de heuvels van Mazatlan tot dicht bij de zee, in streken luisterende naar de mooi klinkende namen Sinaloa en Sonora. Het is een heuvelachtig gebied bij de golf van Californië. Mazatlan ligt ongeveer op dezelfde breedte als Zacatecas, San Luis Potosi en Durango, namen die ons dadelijk verschillende cactussoorten voor de geest roepen. De plant heeft hier geen bijzonder goede naam, want in Britton en Rose staat te lezen, dat Dr. Rose de plant vond in 1897 en ook in 1910. Van die laatste importen waren, toen in 1923 het grote werk „The Cactaceae” verscheen, nog planten in leven, maar ze hadden nog nooit gebloeid. De heer Swüste had daarbij een aantekening gemaakt: „Verlangt zeer veel warmte, bloeit zelden, maar mooi.”

Ik heb de plant gezien bij de heer J. H. Jansse te Zwolle en ik wist dat de heer J. B. Lindeijer te 's-Gravenhage een plant bezit, deze laatste stuurde mij een stek en een foto, terwijl ik ook al een stek van de heer Jansse had gekregen. Deze vertelde: „ik heb de plant ongeveer een jaar of tien, ik geloof niet, dat het een stek was, want ik heb haar op de markt

als een klein plantje gekocht. Ze heeft dit jaar, dat was in 1948 in de laatste helft van Augustus voor het eerst gebloeid en toen was het niet bijzonder warm. Wel was het heel heet geweest in het begin van Augustus.” De heer L i n d e i j e r schreef: „Mijn *Mam. mazatlanensis* is van stek opgekweekt en nu – dat was eveneens in 1948 – ongeveer 12 jaar oud. Zij

Mam. mazatlanensis

(foto Veldkamp)

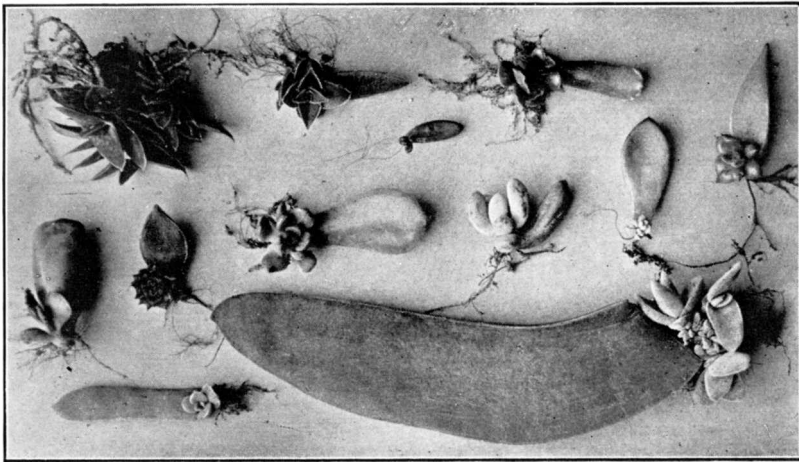
gaf zo nu en dan een bloemetje in een gunstige zomer, in natte zomers bloeit zij niet, doch dit jaar zag ik tot mijn verbazing een twintigtal bloemen gelijktijdig open, misschien nog een nawerking van verleden jaar, want de zomer van 1947 was snikheet. Helaas kon ik geen foto maken.”

In het nieuwe Mammillariawerk van R. T. C r a i g staan twee afbeeldingen; de eerste afbeelding *Mam. mazatlanensis* lijkt op de plant van de heer L i n d e i j e r en de tweede *Mam. mazatlanensis* var. *monocentra*, op de plant van de heer J a n s e. Mijn beide stekken komen daarmee overeen, de plant afkomstig van de heer L i n d e i j e r maakt, net als een *Mam. elongata*, aan alle kanten spruiten, de plant van de heer J a n s e maakt weinig zijspruiten doch komt overeen met de beschrijving in Britton en Rose, n.l. zodevormig, vaak brede pollen vormend van een aantal langwerpige koppen. De afbeelding in Britton en Rose is gelijk aan de *Mam. mazatlanensis* var. *monocentra* van C r a i g, alleen is de plant in The Cactaceae veel dichter bedoornsd. B e r g e r schrijft: „Maakt rijkelijk spruiten aan de basis en aan de zijkanten.”

Uit het bovenstaande blijkt, dat *Mam. mazatlanensis* langzaam groeit en niet geregeld bloeit. We kunnen haar een moeilijke Mammillaria noemen, die zich niet gemakkelijk aanpast en die het heel erg naar de zin moet hebben om te bloeien.

Vermeerdering uit bladstek

Bladstekken van verschillende Crassulaceae (uitgez. links boven *Gasteria* met gewone stekken. (foto Uitewaal)

VAN wijlen de heer G. W. v. d. B u n d t ontving ik enige tijd geleden bladstekken van *Kalanchoe beharensis*; hij stuurde ze om aan te tonen welke aardige plantjes men uit bladstek kan kweken, helaas waren ze gedurende de overtocht geheel verdroogd.

De bladeren van *Kalanchoe beharensis* had de heer v. d. B u n d t in enkele repen gesneden en droog neergelegd, totdat zich een laag cambium had gevormd, dan werden ze in een kweekbed geplaatst, gevuld met gelijke delen veen en rivierzand. De heer v. d. B u n d t schreef het woord veen in het Hollands, ik weet niet of er in Californië veen voorkomt, misschien bedoelde de heer v. d. B. leem.

Na drie maanden had de stek wortels en het duurde nog enkele weken langer voordat zich jonge plantjes hadden gevormd. Het jaar daarvoor had de heer v. d. B. van *Haworthia* bladstek gekweekt. Een week droog, daarna in het tablet, 50 % wortelde en een jaar later verschenen volop jonge plantjes aan de voet van het oude blad. Zo vermeerderde ik snel mijn plantenschat schreef de heer v. d. B.

Ik kreeg de indruk dat de heer v. d. B. deze methode nog niet eerder had toegepast en ik wist, dat de heer T o g n i lange jaren geleden reeds veelvuldig uit bladstekken jonge planten kweekte. In Succ. 1925, blz. 162–164 heeft hij het vermeerderen uit bladstek beschreven van *Graptopetalum paraguayense* (= *Echeveria Weinbergii*), *Echeveria Scheideckeri* en van *Gasteria acinacifolia*. Een stuk van een blad van deze laatste plant, toentertijd iets bijzonders, bracht na ruim een jaar – de heer T o g n i is een geduldig man – twintig nieuwe plantjes voort. De heer T o g n i is ook een bedachtzaam man, hij schreef: „Niet dat ik zou aanraden nu maar *Gasteria*bladen af te breken, neen in geen geval, maar indien een blad van welke vetplant dan ook, wordt afgebroken, gooi het niet weg, doch probeer

of voortteling mogelijk is. Dit schreef de heer T. 25 jaar geleden. Nu schrijft hij het volgende:

Later kweekte ik uit een mooie of zeldzame *Gasteria* van één blad veel meer plantjes door de z.g. hiel waarmee het blad aan de plant verbonden is zo groot mogelijk te maken door het blad van onderen met een mes af te ronden, dan wordt het snijvlak veel groter, bovendien kan dat nog enkele keren herhaald worden nadat de jonge plantjes zijn verwijderd en kan zo'n blad wel 50–70 plantjes produceren.

Ik heb dan ook bij *Gasteriabladen* 100 % succes gehad.

Voor het kweken van *Haworthia* volgde ik een andere manier, daarbij verwijderde ik uit een *Haworthiaplant* de kop als toekomstige nieuwe stekplant dan komen vanzelf enige bladen vrij welke als bladstek dienst doen, waarna de oude plant verscheidene nieuwe plantjes voortbrengt, dus drie vliegen in één klap.

De *Haworthiabladen* brachten bij mij zeker voor 80 à 90 % nieuwe plantjes voort, vooral de soorten als *margaritifera*, de z.g.n. *fasciata*, *rigida* enz. De dunbladige soorten zoals b.v. *arachnoidea*, *setata* en andere leverden maar weinig plantjes op omdat de bladeren maar voor een klein percentage wortelden.

Verder kweekte ik uit bijna alle *Crassulaceae* plantjes uit bladstek behalve van *Cotyledon*, dit is mij nooit gelukt. Ook is het mij nooit gelukt uit *Aloë* bladstekken te kweken. Wel heb ik aan bladen van *Pleiospilos* wortels gekweekt doch geen plantjes, evenmin als aan bladen van *Opuntia* (*Opuntia subulata exaltata*) en andere grootbladige *Opuntia*'s, wel wortels.

Aan *Faucariabladen* heb ik enkele plantjes gekweekt doch het duur te lang en is dus de moeite niet waard.

Bij de soorten welke tot de *Crassulaceae* behoren is het dikwijls voor massavermeerdering gewenst uit bladstek te kweken b.v. *Crassula Bolusii*, *Schmidtii*, *Justus Corderoyi*. Verder kweekte ik uit bladstek *Pachyphytum bracteosum*, *oviferum*, *brevifolium*, *Hookeri*, *Graptopetalum amethystinum* en *Graptopetalum pusillum*, *Echeveria Harmsii* (syn. *Oliveranthus elegans*). Alle soorten *Echeveria*. Alle soorten *Adromischus* (ik had 13 soorten). *Aeonium tabulaeforme*, *Crassula falcata* enz., enz. *Kalanchoe beharensis* en andere *Kalanchoë*'s.

Ik kweekte de echte *Aloe aristata* (niet de „gewone” *aristata*, die geeft stek genoeg) door de planten, die in de aarde stonden te groeien, door het hart, dus door het vegetatiepunt te vierendelen. Na opdroging der snijvlakken werden de afzonderlijke stukken opnieuw gepland dan leverde elk der stukken minstens 2 of 3 plantjes op; de plant gaf dus 8 tot 12 of meer nieuwe planten.

Wij zijn de heer Togni dankbaar voor zijn uitvoerige en duidelijke beschrijving van het vermeerderen uit bladstek, waardoor de liefhebber in vele gevallen een duplicaat zal kunnen winnen om zo tegen algeheel verlies van een voor hem waardevolle plant beter gevrijwaard te zijn.

J. J. E. v. d. Thoon.

Bij de foto op pag. 79 hiernaast:

Quebrada pampa de Cavali in Zuid-Peru met droge zandbedding. Op de voorgrond groeien twee typische neerhangende *Haageocereus* (Binghamiasoorten) en op de rand van de steile rots staat *Neoraimondia macrostibas*. (foto Akers).

Peru

HET is voor ons hier in Europa altijd heel moeilijk om een juist denkbeeld te krijgen van de landschappen, waar cactussen groeien en van de groeiwijze van deze planten in hun vaderland.

Het doet mij daarom genoegen, dat de heer **J o h n F. A k e r s** mij enige fraaie foto's uit Peru toezond en mij tevens toestond iets te publiceren uit onze correspondentie. De heer **A k e r s**, die ongeveer 4 jaren in Lima woonde, trok er vrijwel ieder week-end en alle vacaties met zijn vrouw op uit om cactussen te verzamelen, welke hij in zijn tuin plaatste. Hij is n.l. reeds jarenlang een enthousiast vetplantenliefhebber.

Er wordt wel eens beweerd, dat Peru door cactusverzamelaars zó grondig doorzocht is, dat er geen nieuwe soorten meer gevonden zouden kunnen worden. Niets is meer in strijd met de werkelijkheid. Luistert u maar naar hetgeen de heer **A k e r s** mij hierover schreef:

„In een dergelijk kolossaal groot en vrijwel ontoegankelijk land als Peru, is het onmogelijk alle gebieden volkomen grondig te onderzoeken. Ik verkeerde in zeer gunstige omstandigheden om in dit land cactussen te verzamelen, omdat ik er zo lang woonde en de beschikking over een auto had om te gaan verzamelen. Maar de een of andere verzamelaar, die na mij komt zal zeer zeker planten vinden, die ik over het hoofd zag. Ik ben er volkomen van overtuigd, dat in iedere nieuwe canyon (bergkloof met een rivier), die doorzocht wordt nieuwe soorten gevonden zullen worden en ook nu en dan een nieuw geslacht en dat honderden soorten nog op hun ontdekking wachten. Persoonlijk ondernam ik nimmer een tocht in een nieuwe nog niet doorzochte canyon, of ik vond minstens één nieuwe plant. Zolang de bergketens tussen de canyons zó hoog zijn en er geen vogels voorkomen om de zaden te verspreiden, zal het voorkomen van verschillende soorten zéér plaatselijk blijven.”

(Wordt vervolgd).

A. F. H. Buining.

Dr. A. L. Geyer schreef ons o.a.:

Dit was heel vriendelijk van u om my die exemplaar van u blad te stuur, waarvoor ek u hartlik dank.

Besonder interessant was vir my dr. de Boer se stuk oor *L. rugosa*. Ek het weliswaar *L. karasmontana* gesien waarvan die oppervlakte beslis „groublou” was, maar ek is dit met dr. de Boer volkome eens dat *rugosa* beslis geen varieteit van *karasmontana* is nie.

Dit is trouens opvallend dat, terwyl *karasmontana* in al sy varieteite in 'n aaneengeslote gebied gevind word, 'n mens 'n voëlvlug-reis van 200—240 km daarvandaan Noordweswaarts sou moet maak om bij *rugosa* te kom. Wel word *rugosa*, *kunjosensis*, *Triebneri* en *Schwantesii* betreklik dig bymekaar gevind, met *kuibisensis* nie heel ver daarvandaan nie (ek dink aan afstande in Suidwes, nie in Holland nie!), en die verwantskap tussen hierdie vijf „bure” verdien miskien noukeuriger ondersoek.

Bestuursmededelingen

KORT VERSLAG

van het congres gehouden op 30 Juni en 1 Juli 1950 in „De Nieuwe Karseboom” te Zaandam.

Om kwart over acht, Vrijdagavond 30 Juni 1950, worden 36 aanwezige leden welkom geheten door de voorzitter der afdeling Zaanstreek, de heer Wakka. Spreker deelt mede, dat de volgende morgen een boottocht door de Zaanstreek zal worden gehouden en wekt de leden op zich voor deze tocht op te geven.

Hierna opent de voorzitter, de heer Buining, het congres, dankt en prijst de moed der kleine afd. Zaanstreek voor de organisatie van dit congres en constateert dat het ledenaantal, niettegenstaande de verhoging der contributie van f 4.00 op f 5.00 steeds langzaam vooruit gaat. Spreker doet mededeling van de gereed gekomen verenigingsinsignes en verzoekt de heer Verbeek Wolthuys naar voren te willen komen, om hem als erelid van de vereniging, het eerste insigne op de borst te spelden. De heer Verbeek Wolthuys dankt voor deze geste en de secretaresse wordt verzocht de beide andere ereliden het insigne te willen toezenden.

De notulen der vorige vergadering worden zonder wijziging goedgekeurd, evenals het jaarverslag, waarbij de secretaresse mededeling doet, dat thans het ledenaantal de 455 bereikt heeft.

Daar de penningmeester, de heer Duursma, om onbekende redenen afwezig is, kan geen financieel verslag volgen en ook geen begroting voor 1950 worden vastgesteld. Een en ander zal nu in een der komende nummers van Succulenta worden geplaatst.

De twee periodiek aftredende leden van het hoofdbestuur worden herkozen, de heer Buining als voorzitter en de heer Duursma als penningmeester. De contributie voor 1951 blijft f 5.00. Voor het nazien der rekening en verantwoording over 1949 worden benoemd de heren Brouwer en Lammerse te Zaandam.

De afd. Utrecht wil gaarne in aanmerking komen voor het in 1951 te houden congres, waarbij, op verzoek van enige leden, wordt besloten dit congres te doen plaats vinden op één dag n.l. op Zaterdag, te beginnen om drie uur des namiddags met de Algemene Vergadering en daarna de voordrachten te doen houden.

In de rondvraag brengt de heer Uitewaal dank aan de heer Diemel voor de propaganda en het winnen van nieuwe leden door middel van zijn plan-

tenpraatje in het tijdschrift en voor het gratis verstrekken van een groot aantal zaailingen die hij evenals de heren Buining en Blonk voor deze bijeenkomst beschikbaar had gesteld.

Na nog enige vragen en beantwoordingen sluit de voorzitter de vergadering met een dankwoord aan alle aanwezigen.

Zaterdagmorgen, begunstigd door zonnig weer, maakten de leden een interessante tocht per motorboot door de Zaanstreek.

Zaterdagmiddag, kwart over twee, waren veertig leden aanwezig in „De Nieuwe Karseboom”, waar de heer Buining als eerste spreker begroet, de heer J. G. Smith, lector aan de universiteit van Stellenbosch, die een voordracht zal houden over „Op zoek naar Lithops”. De aanwezige leden genoten van deze, in de Zuid-Afrikaanse taal gehouden lezing, waarbij spreker getuigde van zijn liefde voor planten en voor de natuur van zijn vaderland.

De heer Buining dankt de heer Smith zeer hartelijk voor de bereidwilligheid deze middag naar Zaandam te komen en verwelkomt als tweede spreker, de heer Uitewaal. Deze spreker houdt een leerrijke lezing over Adromischus, in onze collecties weinig bekende planten. Ook deze voordracht bracht ons naar Zuid-Afrika en het bleek wederom welk een kennis van het materiaal de heer Uitewaal bezit. De voordracht was vergezeld van prachtige foto's.

Omstreeks vier uur in de namiddag hoorde ook dit congres weer tot het verleden. De voorzitter dankt alle aanwezigen en de beide sprekers hartelijk voor het welslagen van deze bijeenkomst in de Zaanstreek.

Secretaresse.

VERENIGINGSINSIGNE.

Het verenigingsinsigne is thans verkrijgbaar. Toezending volgt na ontvangst van een bedrag van f 1.00 per postwissel of storting op girorekening no. 551220 ten name van Mevr. J. Grullemans—van Berghem, Heereweg 19, Lisse. Verzoeken mede te delen op het stortingsbewijs of men een steekspeld, reversknoop of broche ontvangen wil.

MET VACANTIE!

Daar ondergetekende van 9—30 September buitenslands verblijft, wordt men vriendelijk verzocht, gedurende die tijd de voor het secretariaat bestemde correspondentie, die niet op antwoord wachten kan, te richten aan Mej. J. J. E. van den Thoorn, Elburgerweg 57, Apeldoorn.

J. GRULLEMANS-v. BERGHEM,
Secretaresse.

DOODT HET GEVAAR

voor Uw Bloemen en Planten!

Door gebruik van:

DUBBELWERKEND

POLIFLOR-ZOM

De schadelijke Insecten zoals: bladluis, wolluis, dopluis, rupsen enz., maar bovendien tegelijk met dezelfde bespuiting de schadelijke zwammen zoals: meeldauw (het wit in rozen), roest (bij chrysanten) enz. worden hierdoor verdelgd.

Wij hadden het genoeg om wederom een bestelling van POLIFLOR-ZOM te mogen uitvoeren voor de kwekerij van het Koninklijk Paleis 't Loo.

MIERENDOOD „FOURMOL” — Afdoend middel tegen mieren.

Vraag onze circulaire met attesten ook v. d. Plantenziekten. Dienst Wageningen. Indien niet verkrijgb., omg. franco toezending proefflacon POLIFLOR-ZOM voldoende voor 4 L. sproeistof, na ontvangst 75 cts plus 10 cts port.

CHEMISCHE FABRIEK „GEO” — VENLO — GIRO 339468

WEEKEINDE OP „DE GRASHEUVEL”

Zoals op de laatste ledenvergadering werd besloten zal in het Conferentieoord „De Grasheuvel” te Amersfoort op 14 en 15 October a.s. weer een bijeenkomst van Succulentaleden en hun genodigden worden gehouden.

Het programma luidt voorlopig als volgt:
Zaterdag: Omstreeks 4 uur worden de deelnemers verwacht. Van 5—6 uur ruilbeurs. Men wordt verzocht goed ruilmateriaal mede te brengen; 6 uur: avondboterham. Daarna voordracht met lichtbeelden over *Astrophytum* door de heer C. Bommeljé; 9 uur: thee; 9.30 uur: vertoning van de prachtige collectie gekleurde projectieplaatjes van Br. Aquilas Wouters met een inleidend woord van de voorzitter; 10.30: koffie en sluiting.

Zondag: 7.30 uur: opstaan; 8 uur ontbijt. Daarna bezichtiging van een verzameling of het maken van een wandeling door de mooie bossen. Gedurende de ochtend is er gelegenheid voor kerkgang te Amersfoort; 12.30 uur: warme maaltijd; 1.30 uur: Indien de pogingen slagen om de kleurenplaatjes, vervaardigd door de heer Herre tijdens zijn expeditie in Zuid-Afrika te mogen gebruiken, vertoning daarvan, waarschijnlijk met deskundige toelichting.

Bespreking over de wenselijkheid van registratie van de in onze verzamelingen voorkomende planten, of verslag van het internationale succulentencongres te Zürich. 4 uur: thee, waarna de deelnemers geleidelijk weer huiswaarts keren.

Zij die zich reeds hebben opgegeven,

alsmede zij die alsnog aan dit week-einde wensen deel te nemen, worden verzocht het bedrag der totale kosten groot f 3.50 per persoon over te maken op het gironummer van: A. F. H. Bui-ning, te Hamersveld, Utr. nr. 142120, zo mogelijk vóór 1 October a.s.

Men bereikt de Grasheuvel van het station af te voet door de Kon. Wilhelminalaan, Emmalaan, Utrechtse weg naar rechts tot even voorbij het Berg-hotel, linksaf Potgieterlaan, rechtsaf J. P. Heyelaan tot A.N.W.B. paddestoel, dan linksaf tot de Grasheuvel. Men wordt vriendelijk verzocht lakens, handdoeken en een sloop mede te brengen. Meldt U tijdig per giro aan!

NIEUWE LEDEN:

H. Wielick, Vijverhof, Lage Vuursche, Utrecht.

Drs. H. P. J. Wijn, Mathijsenlaan 33, Eindhoven.

H. Rubingh, Kerkpad Zuidzijde 55, Soest.
Drs. C. M. Geerars, Leusderweg 260 B, Amersfoort.

H. A.S. Kerkhoven, Koninginneweg 226 I, Amsterdam-Z.

J. A. Landzaat, Postjeskade 53 hs, Amsterdam-W.

E. H. ter Beek, Leliestraat 71, Amersfoort.
Mr. E. H. Y. van Hees, Heuvellaan 15, Hilversum.

Mej. M. Olie, Noordweg D 163, Nieuw-Loosdrecht.

Mej. G. Hartog, Willem Brankmanstr. 19, Zaandam.

J. G. Smith, Kampstraat 16, Baarn.

I. Keesing Jr., Michael Angelostr. 59 III, Amsterdam.

P. M. de Bruyn, Piusstraat 33, Tilburg.

Flinke sortering

Cactussen en andere Vetplanten

bij W. J. van Kempen

Driehuizerweg 327, Brakkestein, Nijmegen, Tel. 23377, Giro 547230

Succulenten

J. KROON
Cactuskweker

Kwekerij: Veurseweg 64-66 - Postadres: Donklaan 17, Voorschoten.

LEDENWINWEDSTRIJD.

Gelukkig zijn er in onze egoïstische wereld nog mensen die overtuigd zijn van de waarheid van het oude gezegde: „het is zaliger te geven dan te ontvangen” en die dit met daden bewijzen. Een van hen is de heer Diemel; ik weet dat hij met vreugde geeft, maar zijn vreugde kan niet groter zijn dan mijn vreugde, toen ik voor het winnen van enkele nieuwe leden een aantal buitengewoon mooie plantjes ontving.

J. J. E. v. d. Thoorn.

Ruil- en Verkoopaanbiedingen

Ruilaanb. t.e.m. 10 regels voor leden-liefhebbers gratis. Overige annonces voor deze rubriek 30 ct per regel.

In ruil tegen andere Cactussen (liefst *Rebutia* en *Lobivia*) aangeboden: *Notocactus apricus*, *Ottonis*; *Pseudolobivia ancistrophora*, *Kermesiana*; *Lob. Binghamiana* x; *Haageana* x, *Hertrichiana* x, *aura*; *Rebutia senilis*, sen. v. *aurecens* x, *pseudominuta* x, *Fiebrigii*, *chrysacantha*; *Coryphantha Andraea*, *villarensis*; *Mammillaria conspicua*, *decipiens* x, *elongata* en 3 var. x *camptotricha* x, *glochidiata* x, *prolifera* x, *gracilis* x, *mazatlanensis* x, *Malacocarpus Vorwerkianus*; *Echinocereus Blankii* x, *stramineus* x, *procumbens* x, *Salmodyckianus*; *Opuntia Rafinesquei*, *polyacantha* (= *missouriensis*), *polyac.* v. *albispina*, *cylindrica* en *cristata*, *bulbispina*, *Engelmannii*, *aurantiaca*, *clavarioides* en *cris-*

tata, *Kleiniae*, *microdasys* en 3 var., *rufida* f. *nana*; *Chamaec. Silvestrii*; *Aporoc. flagelliformis*, *flagriformis*; *Rhipsalis rosea*. Verder enige vetplanten o.a. *Crass. deceptrix*.

De planten zijn 2- of meerjarige zaailingen, die met x aangegeven zijn ongewortelde stekken. Te bevr. bij P. K. Lensselink, Enterscheweg D 44 te Goor.

Stekken van *phyllocactushybriden* te koop gevraagd; zuiver op naam, W. A. de Graaff, Filips v. Bourgondiëstr. 19, Schiedam.

Gevraagd voor een abonné in het buitenland (zo mogelijk gebonden) jaargangen van „Succulenta” en van „Cactussen en Vetplanten” vóór 1947. Aanb. te richten aan Dr. H. W. de Boer, Molenweg 3, Haren (Gron.).

Mevr. T. A. van Marle-Coates, Joh. Verhulststraat 91hs, A'dam, vraagt te koop cactusliteratuur voor beginners.

Te koop aangeboden ten bate van het clichéfonds à 20 cent per stuk een flinke partij overjarige, mooie, gezonde zaailingen van *Cephalocereus lanuginosus*, *Lemaireocer. griseus*, *Cer. repandus*, gewonnen uit zaad, dat de heer Wagenaar Hummelinck op Curaçao verzamelde. Bestellingen, vóór 20 Sept., die van 15 cent voor verzendkosten vergezeld dienen te gaan, liefst per giro op girorek. 223258, t.n.v. P. A. Florschütz, Utrecht.

OVERZICHT der Ontvangsten en Uitgaven 1949.

Saldo per 1 Januari 1949 ..	f 1.732,83	Onk. en porti bestuur 1948	f 195,62
Nog geïnde contributies 1947 ..	2,—	Idem Bibliotheek 1948	24,81
Idem idem 1948 ..	45,25	Vergaderkosten 1948	22,60
Geïnde advertenties 1948 ..	67,50	Gewone drukkosten 1948	60,64
Verkoop oude jaarg. 1948 ..	8,—	Drukkosten Succulenta 1948 ..	262,77
Geïnde contributies 1949 ..	1.481,11	Onk. en porti bestuur 1949 ..	110,60
Geïnde advertenties 1949 ..	121,90	Idem Bibliotheek 1949	70,60
Extra bijdr. buitenl. tijdschr. ..	51,—	Vergaderkosten (Artis) 1949 ..	18,50
Verkoop banden	9,—	Gewone drukkosten 1949	18,21
Toevallige baten (jubileum-gift (Kring Zaanstreek) ..	15,—	Drukkosten Succulenta 1949 ..	2.095,59
Reeds binnengek. contr. 1950 ..	54,—	Verschuldigd recht postkwit. ..	13,75
Zaad Crabbé (zie tegenboeking naar clichéfonds)	7,—	Verz. gratis plantjes 1948 ..	6,65
		Woltersen Utrecht restitutie van dubbel bet. contributie ..	4,25
		Tegenboeking n. clichéfonds ..	7,—
		Saldo per 31 Dec. 1949	683,—
	f 3.594,59		f 3.594,59

import
export

Cactussen en andere Succulenten

telefoon 332556
postrekening 172446

F. Jansen Leyweg 24
's-Gravenhage, post Loosduinen